

autor výstavy
Jiří Janků

ČESKÁ KYTARA

www.muzeumkytar.cz

Historie firmy Resonet z Blatné

(Pokračování z minulého čísla)

První česká kytara originál
RESONET - GRAZIOSO
(1955).

Druhým výstavním exponátem světové úrovně byla legendární první česká blatenská dřevo-masivní elektrofonická kytara Resonet – Grazioso, která je přizpůsobena na hru ve vyšších polohách hmatníku krku. Kytara má tři samostatné snímače, které mají otočné ladící pólové nástavce pro každou strunu samostatně. Kytara má tři rejstříkové klapkové přepínače ovládající jednotlivé snímače. Snímače mají různá umístění vzdálenosti a tím je dáno rozlišné zabarvení zvuku a výstupního signálu.

Kytara má dva ladící potenciometry – tónovou clonu (knoflíky) a speciální světově unikátní mechanickou vibrátovou páku na pružinovém principu, kterou si nechal blatenský vynálezce

Vladimír Vlček patentovat. Pákou ovládanou mechanicky malíčkem ruky se uvolňuje napětí strun a tím se snižuje ladění nástroje o půl tónů.

Všechny tři vystavené blatenské hudební exponáty na EXPO 58 v Bruselu, měly jednotnou barevnou úpravu, transparentní modrofialový lak, aby se zdůraznila přírodní struktura dřeva a veškerá mechanika a kovové části nástrojů byly pozlaceny 24 karátovým zlatem za tehdejší měnu 5400 Kčs.

Elektrická havajska
kytara RESONET – ARI-
OSO (1955).

Třetím výstavním exponátem byla na EXPO 58 v Bruselu blatenská havajska kytara Resonet – Ariosio. Na unikátní české havajske kytáře byly poprvé využity tři nové speciální dvojité magnetické snímače z vývojového střediska pana Vladimíra Vlčka. Každý snímač měl nastavitelné pólové nástavce pro každou strunu odděleně, která umožňovala otáčením nastavení – štelováním, každé struny odděleně a vyrovnávala tak magnetickou nestejnorodost jednotlivých strun. Tím se výstupní napětí snímače zvětšovalo nebo zmenšovalo a umožňovalo stejnosměrné nastavení síly zvuku všech strun.

Pólové nástavce obou snímačů jsou na dvou různých místech každé struny, proto je charakter snímaného signálu u obou snímačů různý.

Rozmanitým nastavením bylo možné určovat poměr signálu a tím ovládat barvu zvuku od ostrého, kovově znejícího až po měkký zvuk a jednoduchý základní tradiční zvuk havajske kytary.

Pro ovládání barvy zvuku měl nástroj tři otočné ladící potenciometry-knoflíky. První ovládal hlasitost, druhý míchal signál z obou snímačů a třetí potlačoval vysoké tóny zvuku. Havajska se dala připojit banánky k rádiu, gramofonu nebo k zesilovači. Jakost zvuku záležela na kvalitě používaných zesilovačů a zvukové aparatury.

Výrobní družstvo Dřevokov mělo 8 - 10 rozmanitých výrobních provozoven po celém okrese a celkem 270 – 300 zaměstnanců. Měsíční malosériová výroba se pohybovala od 250 – 300 kusů nástrojů a měsíční plat zaměstnanců se tehdy pohyboval od 850 – 1250 Kčs. V roce 1960 činil objem zahraničního

exportu ve výrobním družstvu Dřevokov přes 1,5 milionu korun. Vyrábět kytary v této době byl vynikající obchodní sortiment, jelikož dobré jméno českým kytarám a hlavně propagaci zajistila světová výstava EXPO 58 v belgickém Bruselu.

V USA podobný model značky Fender – Stracocaster se prodával za 1240 dolarů! Česká unikátní kvalitní blatenská basa FUTURAMA Electric bass - ARCO stála pouhých 52 liber a kufr - tvrdé pouzdro na kytaru stálo kolem 6 - 7 liber. Zahraničnímu kapitalistickému západnímu obchodu tehdy u nás nikdo pořádně nerozuměl a nástroje byly na zahraničním trhu cenově až směšně laciné. Kolik kytary stály tehdy na našem trhu jsem se od žádného žijícího pamětníka prozatím nedozvěděl.

Na tehdejší dobu to byly kvalitní a znamenité nástroje ruční malofakturní výroby plně srovnatelné se současnou zahraniční světovou špičkou. Na české elektrické kytary po válce v 50. letech minulého století hrávala obrovská spousta evropských hudebníků, vyprávěli pamětníci.

Na elektromagnetické snímače značky Resonet, od evropského zakladatele snímačů Ladislava Kořána a blatenského vynálezce Vladimíra Vlčka a slavné nástroje blatenských vývojářů z výrobního družstva Dřevokov, elektrickou kytaru Resonet – Grazioso, začínal například účinkovat legendární kytarista George Harrison z Beatles, Albert Lee, Gerry Borsden, Jimmy Page z Led Zepelin, Eric Clapton atd.

George Harrison –
The Beatles.

Elektrickou raritní basu Resonet – Arco používal z legendární skupiny Lad Zepelin ve studio baskytarista John Paul Jones a nahrál na ni z třetí desky alba slavnou píseň Bron-Y-Aur Stomp. Blatenské tovární kytary používali tehdy pro svoji přijatelnou lidovou cenu hudebníci z celé východní i západní části celé Evropy.

Jedna z nejzávažnějších instrumentů z celé Beatles edice je první elektrická kytara George Harrisona. Byla zakoupena v obchodu Heseý's Music Store v Liverpoolu v listopadu 1959 a patří mezi nejjádnější sběratelské nástroje. V dnešní době na celém světě existuje už jen asi 20 nástrojů v originálním zachovalém technickém stavu.

Doslovný překlad zahraničního článku: Kytary Georgie Harrisona

Když šel Harrison 20. listopadu do Heseý's Music v Liverpoolu koupit si novou kytaru, přemýšlel o Stratocasteru, ale skončil u této uhlazené tří snímačové Futurami (v originále pod jménem Resonet Grazioso, vyráběné společností Delicia v Československu, přejmenována na Selmer, který jí dovážel do VB). Cena 55 liber, malé štěstí v těchto dnech.

George Harrison a česká kytara Resonet Grazioso.

Inzerce se chlubila, „že byla vyrobena z nejlepšího dřeva a je prakticky nezníčitelná“.

Harrison je viděn, jak na ní hraje na zkoušce na fotkách Larryho Partnera a turné po Skotsku (květen-červen 1960), brávil jí s sebou na výlet Beatles do Hamburku. Během druhého výletu do Hamburku jí používal na jejich prvním pořádaném nahrávání, při kterém mimo jiných, vznikla „Cry for a shadow“.

O měsíc později byla kapela zpět v Liverpoolu, a rapidně zkoušející Harrison zatoužil po lepší kytáře. V interview pro Guitar Player (listopad '88) se zmínil: „Futurama byla pes na hraní. Měla nejhorší akci. Měla vynikající zvuk, a byla na velmi dobré cestě v přepínání mezi třemi snímači a všemi kombinacemi“. V knize Antolgy, Harrison vzpomíná na den, když našel nástroj v Rushworth a Dreaper's shopech v Liverpoolu.

Paul šel se mnou, když jsem si kupoval Futuramu. Byla na zdi společně s ostatními kytarami, Poul ji zapojil do zesilovače, ale nevyšel ani tón, tak otočil hlasitostí doprava. Kytara měla tři kolébkové přepínače, jeden zmáčkl a skrz zesilovače se ozvala všemohoucí rána a ostatní kytary popadaly na zem. Moje matka za mě podepsala splátkový obchod: „Záznamy ukazují, že částku za kytaru splatil Brian Epstein. Co se stalo s Futuramou? V '64. ji Harrison dal do tomboly časopisu Beat Instrumental, ale vítěz se rozhodl, že chce raději peníze, tak vydavatel Sean O'Mahoney pánovi zaplatil a kytaru si nechal a má jí dodnes - konec překladu.

Jimmy Page hrál na kytaru Resonet - Grazioso v The Early Days.

Polydor v roce 1961, vydal v Bulharsku LP The Beatles, kdy na obalu desky je vyfocena blatenská kytara Resonet – Grazioso.

K prvnímu lednu 1962 musela být výroba a nově připravené vývojové modely elektrických kytar předány ČSHN Hradec Králové. 24. 2. 1962 se změnil název družstva na „Lidové družstvo Dřevokov v Blatné“ a družstvo změnilo částečně výrobu a převzalo k dřevovýrobě ve stejném objemu výrobu zahradního nářadí, hrabičky, motyčky a věšáky. Po čase byla do Blatné předána z Roudnice nad Labem výroba zemědělských bran, které se vyrábí do dnešní doby.

Úspěšnému výrobnímu družstvu Dřevokov v Blatné, byl komunistickými šibaly v rámci tzv. „vyčleňování“ sériové výroby „násilně odcizen“ (ukraden) velice prosperující výrobní program. Možnost dalšího vývoje a výroby elektrických kytar byla slavnému konstruktéru a zkušenému vývojáři, vynálezci panu Vladimíru Vlčkovi a Janu Hořejšovi zcela znemožněna!

To je stejné, jakoby v dnešní době dobře zajatá prosperující firma komunistického úspěšného podnikatele, musela na základě vládního nařízení o „vyčleňování“ sériové výroby odevzdat celý svůj výrobní program a know-how své konkurenci a byla jí nabídnuta výroba zahradních hrabiček..

Tak si myslím,

**že je to možná dobrý návod, jak od komunistů dnes dostat zpět
znárodněný - ukradený majetek českých občanů!**

„Ocenění za vynikající práci“

A co bylo dál s legendárním českým konstruktérem a slavným vývojářem a vynálezcem elektrických kytar Vladimírem Vlčkem? A jak byl za svoji vynikající tvůrčí práci, při vývoji elektromagnetického snímání zvuku pro elektrické kytary, které reprezentovaly naši českou republiku na mezinárodní světové výstavě EXPO 58 v Bruselu, bolševickými soudruhy oceněn a odměněn?

„Myslím, že otec přešel v roce 1961 do Tesly Blatná, kde byl vedoucím jednoho oddělení vývoje.

Nemýlím-li se, tak jeden z jeho posledních „technických úkolů“ v Dřevokovu (následník fa. RESONET), byla prohlížečka na vejce. Také neměl dobré vztahy s novým soudruhem předsedou v.d. Dřevokov a tak změna zaměstnavatele byla dobrým řešením. Dřevokov potom hledal výrobní náplň od předsiňových stěn až po výrobu zemědělských bran. Tedy od elektronických hudebních nástrojů po těžkou kovařinu!“ vzpomínal jeho syn Jiří Vlček.

Elektrická havajská kytara RESONET AKORD (1954).

Výrobní družstvo Dřevokov v Blatné se postupem času rozrostlo z malých znárodněných soukromých provozoven živnostníků a řemeslníků z kraje na třetí největší podnik v Blatné. V družstvu pracovalo mnoho vynikajících a velice zručně šikovných řemeslníků, bývalých živnostníků, zabývajících se stavbou drnkacích a smyčcových hudebních nástrojů. K 1. lednu 1983 zaměstnávalo výrobní družstvo Dřevokov celkem 281 zaměstnanců, z toho 191 žen z celého okresu.

Ve funkci předsedů družstva se vystřídal mnoho pracovníků a uvádím jen některé: František Bažata 1950 – 1953, Emil Čochner 1953 – 1956, Jiří Spour – 1956 – 1962, Václav Krajzl 1962 – 1970

Od 1. 1. 1966 se opět změnil název družstva na „DŘEVOKOV, výrobní družstvo Blatná.“ Toto označení používalo družstvo cca 40 let až do 30. 9. 2005.

Dne 1. 10. 2005 se družstvo přeměnilo na akciovou společnost Dřevokov Blatná, a.s., a společnost převzala i původní kompletní výrobní program družstva: zakázkové truhlářství, dřevovýrobu, strojírenskou a zámečnickou výrobu, výrobu zemědělských bran, klempířské, instalatérské a topenářské služby a výše uvedená akciová společnost funguje úspěšně do dnešní doby. Předsedou představenstva akciové společnosti je nyní Vratislav Zelenka a prokurista Josef Hodonický.

Fotografie zaměstnanců výrobního družstva DŘEVOKOV

Vlastimil Kocourek nar. 1929
– zapojoval snímáče.

Jiří Bartůšek nar. 1932 -
technická kontrola a seřizování
nástrojů.

Jiří Bartůšek, slečna Řízká a pan Koutný při montáži havajských kytar.

Od pana Kocourka a Bartušky jsem obdržel dárkem blatenský snímač Resonet Forte, který mne moc potěšil a srdečně za něho děkuji.

Zaměstnanci v. d. Dřevokov na výletě

Manželé Vlčkovi na návštěvě u Kořánů

Prezentační výstava elektrických hud. výrobků modelů Resonet v. d. Dřevokov z Blatné

Elektrický dvojkřký
RESONET r v.
1959/60.

Elektrická balalajka REZONET r v. 1959

Ladislav Kořán a Vladimír Vlček patří mezi zakladatele elektromagnetických snímačů pro hudební nástroje v Evropě. Elektromagnetický snímač značky Resonet z Blatné, se stal základním pilířem pro vznik fenoménu české elektrické kytary. První dva elektromagnetické snímače pana Ladislava Kořána a Vladimíra Vlčka mělo první malé pianko Resonet, na kterém se vyvíjelo a zkoušelo první elektromagnetické snímání zvuku, druhý model piana Resonet 506 měl již tři magnetické snímače a následně bylo prováděno konstruktérem panem Vlčkem zmenšování snímače pro rozmanitý hudební nástroje. Pan Jane Hořejš z Blatné sestavil první nejsilnější, nejmenší a nejcitlivější snímač Resonet – Universál, pro akustické jazz kytary Cremona, který se dostal do výroby a souběžně přišel do výroby i speciální snímač na havajskou kytaru Akord. Následně byl na havajské kytáře Arioso použit nový polohově seřizovatelný, dvojitý model snímače.

V této době se prý výrobou magnetických snímačů pro hudební nástroje začala zabývat i česká firma Amáti Kraslice, ale neuspěla na trhu, vyprávěla špatnou češtinou a napůl německy pamětnice, pianistka a ladička pian paní Marie Portová, která pracovala na výrobě hlásek a piana ve firmě Resonet u pana Kořána, kterého osobně znala. O silnější a menší snímač Resonet – Universál, který se prodával společně s akustickou jazz kytarou Cremona Luby, byl prý ale u hudebníků a zájemců o prodej větší zájem a výroba snímačů v Kraslicích prý proto musela být ukončena.

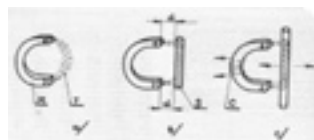
První český snímač Resonet – Universál pro kytary (1953).

Princip elektromagnetického snímače zvuku

Mechanicko-elektrický zdroj zvuku, tvořený permanentním magnetem, na jehož jádře je navinuta indukční cívka. Rozkmitáme – li strunu drknutím, mění se periodicky při jejím vzdalování a přibližování vzhledem k pólu magnetu magnetický tok, který prochází cívkou a jehož změny vyvolávají v cívce indukované napětí. Vlastní tón kytary poměrně slabý se přivádí na výstup zesilovače s reproduktorem elektrickou cestou se tak zesilují.

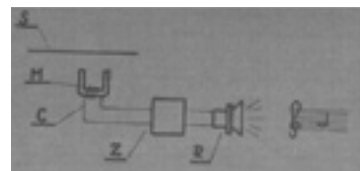
Jednoduše řečeno,

celá elektrofonická kytara je vlastně jakousi malou elektrárnou, v níž vyrábíme elektrickou energii o velmi nízkém napětí (asi 30mV). Kmitočet tohoto napětí není však stálý, ale mění se v průběhu hry na nástroj. Tvar a průběh kmitů nezkreslujícího snímače je pak totožný s časově rozvinutým tvarem kmitu strun.

Princip elektromagnetického snímání tónů

M – trvalý magnet, T – magnetické silokřivky, S – ocelová struna, C – cívka snímače.

Elektrické příslušenství snímače. S – struna nástroje, M – magnet snímače, C – cívka snímače, Z – zesilovač, R – reproduktor.

Znárodnění Kořánovi firmy RESONET

Po uvěznění Ladislava Kořána byla za jeho nepřítomnosti na jeho firmu Resonet nařízena státem nucená národní správa. O národního správce firmy Resonet a její atraktivní výrobní hudební program se ucházela firma Harmonika Hořovice, a po několika správčích se později stal národním správcem firmy Resonet v Blatné, dosavadní pracovník, geniální konstruktér a švagr pana Ladislava Kořána, vývojář a vynálezce pan Vladimír Vlček z Blatné, který byl spolu s panem Kořánem u zrodu prvního vývoje a výroby elektromagnetického snímání zvuku na elektrickém pianu Resonet a snímače pro české kytary.

Marie (Kořánová) Vlčková - Vladimír Vlček *2. 4. 1915 – 13. 1. 1994.

Tento mimořádně talentovaný cílevědomý technik a vynálezce si vzal za ženu sestru, majitele blatenské firmy Resonet, pana Ladislava Kořána. Marie (Kořánová) - Vlčková, navrhla pro firmu svého bratra (graf. návrh tvaru), slavnou obchodní firemní značku - logo RESONET, znázorňující šíření zvukových vln.

logo firmy RESONET pana Ladislava Kořána.

V tomto domě v Blatné, bydlel ve 3. patře vpravo konstruktér kytar Vladimír Vlček s rodinou od roku 1948 -1993.

Komunistický systém po uvěznění Ladislava Kořána v 50. letech, ale novému národnímu správci vývoji Vlčkovi moc nedůvěřovali, jelikož měl za manželku sestru uvězněného Ladislava Kořána. V této době byl záměr komunistů znárodnovat a likvidovat soukromé podniky a provozovny drobných živnostníků měly možnost svoji výrobu ukončit, a nebo si založit výrobní družstvo.

Firma Resonet bez svého majitele se potýkala se značnými ekonomickými a zejména odbytovými problémy, jelikož pan Vlček, který firmu zpravoval, byl sice talentovaný technik, ale nebyl manager, podnikatel a nerozuměl obchodu. Firma Resonet se postupně dostávala bez svého uvězněného majitele do finančních problémů. Po čase byla na provozovnu fa. RESO-

NET a jeho byt, sestávající se ze dvou místností a příslušenství na základě usnesení okresního soudu v Blatné ze dne 21.5. 1952 č.j. Z36/52 nařízena exekuční likvidace.

Na základě rozhodnutí Lidového soudu v Blatné dne 13.11. 1952 č.j. E/3652 byl veškerý majetek a fa. RESONET bez souhlasu uvězněného majitele likvidován a prodán za stanovenou soudní znaleckou cenu.

Pro názornost uvádím příklad, jak tehdy v 50. letech zločinný komunistický režim likvidoval majetek českých živnostníků. Poslední vyrobené nové elektromagnetické piano Resonet 506 v ceně **13 500,- Kčs** bylo při nařízené likvidaci prodáno zájemci do Plzně za „odhadní cenu“ **50:1** za cenu **270,- Kčs!**

Dům v Blatné, kde bydlel L. Kořán se svojí rodinou v r. 1950.

Všech 14 zaměstnanců fa. Resonet, včetně vynikajícího vývojového konstruktéra, technika a vynálezce pana Vladimíra Vlčka zaměstnal nový majitel, který firmu Resonet při nařízené likvidaci výhodně koupil a tzv. „začlenil“ do své výroby (bez souhlasu vlastníka) i unikátní kompletní výrobní program dokončeného elektromagnetického snímače pro hudební nástroje a elektrické piano RESONET 506.

Nový majitel, nově založené Lidové družstvo dřevozpracující spol. s r.o. v Blatné, převzalo kompletní výrobní program na údajnou vlastní žádost zaměstnanců Josefa Růžičky a pana Jana Hořejše, (bez souhlasu uvězněného majitele a vlastníka patentu elektromagnetického snímače zvuku), nuceně zlikvidované firmy Resonet.

Předsedou družstva by tehdy Emil Čochner a později Milan Halák. Do nově vzniklého Lidového družstva byli postupně přijímáni za členy a tzv. „začleňování“ i další komunistickým systémem likvidovaní živnostníci zabývající se v okrese Strakonice výrobou strunných a smyčcových hudebních nástrojů. Firma Resonet byla „začleněna“ do výše uvedeného výrobního družstva dne 1. března 1952.

Vladimír Salivar a Jiří Janků v blatenském zámeckém parku.

Slavnostní vernisáže výstavy v Městském muzeu se na pozvání účastnil i nejstarší žijící pamětník, pan Vladimír Salivar z Blatné, který poskytl ve starém krásném zámeckém parku do záznamu reportážní exkluzivní rozhovor a doplnil chybějící informace z historie výroby elektrických hudebních nástrojů vyráběných v městě Blatné.

Pokračování v příštím čísle

Jiří Janků
autor výstavy - Česká kytara
www.muzeumkytar.cz